

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja Komisji Ares (2014) 2317513 z dnia 11 lipca 2014 r. narusza art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 2 ust. 1 lit. g i art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, sporządzoną w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych Konwencję o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencja EKG ONZ”) w związku z decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej konwencji EKG ONZ.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja Komisji C 2014/2002 final z dnia 31 marca 2014 r. narusza art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/EU w sprawie emisji przemysłowych, decyzję wykonawczą Komisji 2012/115/UE z dnia 10 lutego 2012 r. ustanawiającą przepisy dotyczące przejściowych planów krajowych, o których mowa w dyrektywie 2010/75/UE, konwencję EKG ONZ w związku z decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej konwencji EKG ONZ, dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy.

Odwołanie wniesione w dniu 12 września 2014 r. przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) od wyroku wydanego w dniu 2 lipca 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-63/13 Psarras przeciwko ENISA

(Sprawa T-689/14 P)

(2014/C 431/59)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) (przedstawiciel: adwokaci P. Empadinhas i by C. Meidanis)

Druga strona postępowania: Aristides Psarras (Heraklion, Grecja)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 2 lipca 2014 r. w sprawie F-63/13 w całości;
- oddalenie w całość żądań wysuniętych przez skarżącego w pierwszej instancji w sprawie F-63/13 oraz
- obciążenie skarżącego w pierwszej instancji kosztami postępowania zarówno przed Sądem do spraw Służby Publicznej jak i przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przeinaczenia okoliczności faktycznych składających się na wydarzenia z dnia 4 maja 2012 r. i z późniejszego okresu oraz dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 47 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (wraz z art. 59 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do art. 41 ust. 2 lit. a) karty w zakresie, w jakim orzeczono po pierwsze, że stwierdzenie naruszenia tego przepisu prowadzi automatycznie do stwierdzenia nieważności z mocy prawa zaskarżonej decyzji, pomijając w ten sposób orzecznictwo, zgodnie z którym skarżący powinien raczej wykazać, że w braku naruszenia treść zaskarżonej decyzji mogłaby być inna i po drugie, że na podstawie tej nowej wykładni zawartej w tym stwierdzeniu stosowane dotąd orzecznictwo byłoby „ostatecznie pozbawione treści”.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej obowiązku ustosunkowania się do podnoszonych przez stronę pozwaną zarzutów niedopuszczalności oraz niewystarczającego uzasadnienia, a także dodatkowo naruszenia obowiązku przeprowadzenia postępowania poprzedzającego wniesienie skargi w przedmiocie wniosku o odszkodowanie.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieuwzględnienia orzecznictwa, zgodnie z którym samo stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji może samo w sobie stanowić odpowiednie zadośćuczynienie, dotyczący niewystarczającego uzasadnienia oraz tego, że Sąd do spraw Służby Publicznej orzekł *ultra vires* oraz oczywistego błędu w ocenie.
5. Zarzut piąty dotyczący podejrzanego braku bezstronności Sądu do spraw Służby Publicznej.

**Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Sony Computer Entertainment Europe/OHIM –
Marpefa (Vieta)**

(Sprawa T-690/14)

(2014/C 431/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Marpefa, SL (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Wspólnotowy znak towarowy nr 1 790 674

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 lipca 2014 r. w sprawie R 2100/2013-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
  - Naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
  - Naruszenie art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009PL .
-